

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce: **M.R.**, nar., st. příslušnost, t.č. bytem, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vydat ve věci vedené žalovaným pod č.j. OAM-30001/DP-2012, rozhodnutí ve věci samé, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12.342,-Kč k rukám JUDr. Filipa Mochnáče, advokáta se sídlem v Brně, Heršpická 5, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 12.3.2013 doručena žaloba datovaná dne 11.3.2013, v níž žalobce namítá, že 8.8.2012 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, přičemž svoji žádost postupně doplnil všemi potřebnými náležitostmi. Žalobce odkazuje na ust. § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávaný případ dopadalo ust. § 169 dost. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již

marně uplynula. Žalobce dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu dne 29.1.2013 obrátil na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobce do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobce, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobce proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobce vedeným pod č. j. OAM-49254/DP-2012 a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Dne 9.5.2013 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že dne 8.8.2012 podal žalobce u žalovaného žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, která nebyla doložena potřebnými náležitostmi, pouze fotokopii cestovního dokladu a plnou mocí a výpisem z obchodního rejstříku. Proto byla zmocněná zástupkyně vyzvána k odstranění vad žádosti dne 17.9.2012 a řízení bylo zároveň přerušeno. Dne 23.10.2012 požádala zmocněná zástupkyně o prodloužení lhůty k doložení náležitostí o 30 dnů a této žádosti správní orgán vyhověl, lhůta k doložení náležitostí byla prodloužena o 10 dnů. Za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci předvolal žalovaný žalobce k výsledku na 19.4.2013, k němuž se předvolaný nedostavil, omluvil se z důvodu nemoci a správní orgán kvůli změně místa hlášeného pobytu jmenovaného v ČR prováděl pobytovou kontrolu. Správní orgán činí a činil úkony za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci a dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být tomu na újmu. Dle názoru žalovaného žaloba není důvodná, a proto navrhl, aby ji soud zamítl a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání s tím, že žádnému z účastníků nebudou přiznány náklady řízení.

V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobce ze dne 5.6.2013, v níž žalobce uvádí, že nesouhlasí s právním názorem žalovaného, který vykládá pojem nečinnosti v tom smyslu, že nečinný je správní orgán v případě, že neprovádí žádné úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci samé, tzn. v případě, že správní orgán je po zahájení řízení zcela pasivní. Žalobce však netvrdil ani netvrdí, že žalovaný je ve správním řízení absolutně nečinný, nýbrž je nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, když porušil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonem uložené lhůtě. Žalobce konstatuje, že postoj žalovaného je zjevně protiprávní a přijetím za správný by ust. § 79 – § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ztratilo smysl. Závěrem žalobce odkazuje na definici pojmu nečinnosti, která je obsažena rovněž na internetových stránkách žalovaného, z čehož je zřejmé, že žalovaný dává najevo, jakým způsobem je třeba na pojem nečinnosti nahlížet a na druhou stranu jím veřejně prezentovaná stanoviska zpochybňuje a rozporuje. Zdůraznil, že řízení o žádosti bylo zahájeno 8.8.2012, podnět k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného byl podán 29.1.2013 a žaloba v projednávané věci dne 12.3.2013. Namítá, že úkony žalovaného byly prováděny v reakci na kroky žalobce směřující k podání žaloby. Ke dni 3.6.2013 žalovaný rozhodnutí ve věci samé i nadále nevydal, řízení bylo přerušeno dne 17.9.2012, dne 21.11.2012 žalovaný sdělil žalobci, že v řízení pokračuje a od tohoto data opět plyne zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Žalobce považuje žalobu za zcela důvodnou a trvá na ní.

Ze správního spisu soud zjistil, že žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podal žalobce dne 8.8.2012 bez všech potřebných náležitostí, proto ho žalovaný dne 17.9.2012 vyzval k odstranění vad žádosti, řízení přerušil,

k žádosti žalobce ze dne 23.10.2012 o prodloužení lhůty k doložení požadovaných listin o 30 dnů, žalovaný řízení opět přerušil a lhůtu prodloužil o 10 dnů. Následným úkonem bylo předvolání žalobce k výsledku na 19.4.2013. Předtím žalovaný přípisem ze dne 21.11.2012 sdělil, že od téhož dne řízení pokračuje. Z obsahu správního spisu soud navíc zjistil, že dne 27.3.2013 mu došlo opatření proti nečinnosti ze dne 14.3.2013, č.j. MV-18657-4/SO-2013 vydané komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, podle něhož mu nadřízený orgán přikázal, aby rozhodl do 30-ti dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti ve věci řízení o žádosti žalobce č.j. OAM-49254/DP-2012. Posledním úkonem, který lze ze správního spisu zjistit, je žádost o prověření informací týkající se pobytu žalobce ze dne 27.4.2013. Správní spis došel soudu současně s vyjádřením dne 13.5.2013 a žádné další úkony žalovaného od 27.4.2013 nejsou ze správního spisu zřejmé.

Žalobce podal podnět k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného dne 29.1.2013, na který nadřízený správní orgán reagoval dne 14.3.2013 vydáním shora citovaným opatřením proti nečinnosti. I přesto správní orgán byl ve věci žádosti žalobce nadále po lhůtě uvedené v opatření nečinný až do rozhodnutí soudu, neboť žádný z účastníků soudu nesdělil a nedoručil rozhodnutí o žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání zaevidované pod č.j. OAM-49254/DP-2012.

Vzhledem k tomu, že od podání žádosti žalobce i s přihlédnutím k tomu, že žádost nebyla řádně doložena, k tomu, že řízení muselo být opakovaně přerušeno a k tomu, že nadřízený správní orgán jejímu návrhu k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného dne 14.3.2013 vyhověl, je zřejmé, že v projednávané věci přesto dochází ze strany žalovaného k několikanásobnému (žádost podaná 8.8.2012 a nerozhodnutá do 26.9.2013) překročení lhůty k vydání rozhodnutí podle shora citovaného ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

Soud na základě shora uvedeného považuje žalobu za důvodnou, a proto ji v plném rozsahu vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat ve věci žádosti žalobce pod č.j. OAM-49542/DP-2012 rozhodnutí ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Na nákladech řízení žalobce účtovala 2.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, který je povinen žalovaný zaplatit jí do tří dnů od právní moci rozsudku. Na nákladech řízení zástupce žalobce účtoval za 3 úkony právní služby a 3x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Na náhradě nákladů řízení zástupci žalobce náleží za 3 úkony právní služby, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) a 2x písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) podle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.1.2013, za 1 úkon právní služby náleží odměna podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 2 ve výši 3.100,-Kč, tj. celkem 9.300,-Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,-Kč, celkem tj. 900,-Kč. Celkovou částku 10.200,-Kč soud navýšil o 21 % DPH, tj. o 2.142,-Kč, protože je zástupce plátcem DPH. Náklady řízení žalobce ve výši 12.342,-Kč je žalovaná povinna zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. září 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu